

РЕШЕНИЕ

№ 21277

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С Г

при участието на секретаря С В
като разгледа докладваното от С Г Гражданско дело № 20221110151195 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на С О срещу В. С. А., В. С. А., Р. С. А., П. С. А., М. С. А., М. С. А., чрез неговия попечител В. С. А..

Ищецът твърди, че с временна Заповед № ../23.03.2001 г. на СО-Район „.." С В А. и членовете на домакинството ѝ са настанени в общинско жилище, находящо се в гр. София, ж.к. „Д..", БЛ. .., вх. Б, ет. 2, ал. 7, която заповед била със срок до 04.10.2001 г. Посочва, че след изтичането ѝ същата не била продължавана, като след този момент С В А. живеела в имота без правно основание. Твърди, че Заповед № ../13.09.2005 г. кметът на СО-Район „.." наредил да се из земе общинското жилище, като същата била връчена при отказ на 29.09.2005 г. Соча, че изземването било осъществено на 14.10.2005 г. С Констативен акт от 20.10.2005 г. било установено, че вратата на жилището е насилствено отворена и липсват лепенките, с които е запечатано жилището. С протоколи от 08.11.2005 г., 18.11.2005 г., 24.01.2006 г., 16.05.2006 г., 01.06.2010 г., подписвани от инспектори жилища при СО-Район „.." и г-жа С А., е било констатирано, че семейството продължава да обитава жилището без настанителна заповед и сключен договор за наем, като са определяни вноски обезщетение за ползване на общински жилищен имот. С писма изх. № ../29.12.2010 г., изх. № ../14.04.2011 г., изх. № ../7/17.08.2012 г-жа А. била уведомена за дължимото обезщетение за ползване на общинско жилище без основание. Твърди, че периодично е била уведомявана за дължимия наем. Посочва, че на 05.05.2016 г. С А. починала, поради което искът е предявен срещу наследниците ѝ. Соча, че пълнолетната дъщеря на С А. също била уведомена, че трябва да освободи жилището, но същото не било освободено. Моли всеки от ответниците заплати

сума в размер на 1107,70 лв. обезщетение за ползването на имота без основание за периода юни 2006 г. до септември 2022 г., както и мораторна лихва в размер на 1025,82 лв. за периода от август 2005 г. до 20.09.2022 г.

В открито съдебно заседание на 22.11.2023 г. по молба на ищеца е допуснато изменение на размера предявените искове като същите се считат предявени за 6330,91 лв. за главница, обезщетение за ползване на недвижим имот без основание за периода от м.06.2006 г. – м.09.2022 г., съответно 5203,15 лв. лихва за забавено изпълнение за периода м.08.2005 г. – 20.09.2022 г.

Ответниците не са подали отговор на исковата молба.

От фактическа и правна страна се установява следното:

Предявени са кумулативно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл. 59 ЗЗД и чл.86 ЗЗД

Съдебната практика относно правната квалификация на иска за парично овъзмездяване на собственика, лишен за определен период от време от владението и ползването на собствената си вещ от друго лице - неособственик, което без основание упражнява фактическа власт върху нея /владелец или държател/, е константна и трайно установена. Тя еднозначно приема, че тези отношения се уреждат на плоскостта на неоснователното обогатяване, защото тези отношения се характеризират именно с неоснователно разместване на имуществени блага от един патримониум в друг. При тези отношения от едни и същи факти, а именно упражняването на фактическа власт и ползването без основание от страна на неособственика - ответник на собствената на ищеца вещ, произтичат както обедняването на ищеца, изразяващо се в лишаването му от възможността да ползва сам собствената си вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, така и обогатяването на ответника, изразяващо се в спестяването на разходи за наем за ползването на процесната вещ през исковия период от време. Именно в това се изразява общата хипотеза на института на неоснователното обогатяване по чл. 59, ал. 1 ЗЗД. Както обедняването на ищеца, така и обогатяването на ответника, се съизмеряват със средната пазарна наемна цена за процесната вещ през исковия период от време.

Следователно основателността на предявения иск с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД се обуславя от доказване от ищеца на следните правопораждащи материалното му право факти: правото му на собственост върху имота; фактическо ползване на имота от ответника; размера на обедняването. При установяване на горните факти в тежест на ответниците е да докажат заплащане на обезщетение за ползването, респ. наличие на основание за ползването на имота през съответния период.

От представения по делото акт за чатна общинска собственост от 19.10.1998 г. се установява, че недвижим имот, находящ се на адрес гр. София, ж.к. Д., I част, БЛ. ..., като имотът е станал общински на основание чл. 2, ал. 1, т.6 от ЗОС.

От представената по делото Заповед № ../23.03.2001 г. на СО-Район „..." се установява, че на основание чл. 43 ЗОС и Правилника за общинска собственост е настанена С В А. в имот,

находящ се в ж.к. Д., БЛ. ..., вх. Б, ет. 2, АП. ... В заповедта е посочено, че същата е със срок 04.10.2001 г.

Със Заповед № ../13.09.2005 г. Кметът на СО-Район „..." наредил да се из земе общинското жилище, като в нея е посочено, че същата е връчена пред свидетели.

Представен е протокол от 14.10.2005 г., съгласно който е било осъществено принудително изземване на процесното жилище. В него е посочено, че в жилището са били С А. и семейството ѝ, като е бил сменен патрона на входната врата и жилището е било запечатано. Съгласно представен протокол от 20.10.2005 г. при посещение в процесното жилище е установено, че лепенките, с които жилището било запечатано липсвали, а вратата била отворена насилствено и затворена насилствено.

Представен е протокол от 18.11.2005 г., подписан от С А., с който е уведомена, че дължи обезщетение в размер на 30,00 лв. за неправомерното ползване на имота. С протокол от 24.01.2006 г., отново подписан от нея е уведомена за дължимо обезщетение в размер на 30,00 лв.

Представено е съобщение до С А., което е получено от нея на 08.01.2011 г., с което е уведомена че дължи обезщетение в размер на 2470,58 лв., както и лихви в размер на 1115,23 лв. за ползването на процесното жилище без основание, като съответно е поканена да заплати сумата. В последствие е уведомявана и със съобщение от 2011, 2012 г., 2014 г.

От представения акт за смърт се установява, че С А. е починала на 05.05.2016 г.

С Констативен протокол от 07.10.2019 г. е установено, че жилището се обитава от Б- леля на децата на починалата С А., както и нейните деца, които били на борсата. С оглед на това съдът счита за доказано, че наследниците на С А. са продължили да обитават имота и след смъртта ѝ.

Изпратено е съобщение до Р. А., получено на 27.10.2020 г., с което е поканен да освободи процесния имот, а със съобщение отново адресирано до него и получено на 08.09.2021 г. е информиран, че следва да заплати обезщетение в размер на 11 472,58 лв. главница за неправомерното ползване на имота.

От представеното по делото удостоверение за наследници на С В А., се установява че има шестима наследници- В. С. А.- дъщеря, В. С. А.- дъщеря, Р. С. А.- син, П. С. А.- син, М. С. А.- син и М. С. А.- син.

От представения протокол на С О- район „..." се установява, че В. С. А. е назначена за попечител на непълнолетния М. С. А..

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, от която се установява, че размерът на дължимото обезщетение за периода от 01.06.2006 г. до 20.09.2022 г. е 37985,45 лв.

Представено е извлечение от счетоводството на ищеца, видно от което дължимият наем за периода август 2005 г. до април 2006 г. е заплатен, а от общо дължимия наем за юни 2006 г. в размер на 23,54 лв. са заплатени 15,56 лв., като е посочено, че не е погасена лихвата за процесния период.

От представените по делото доказателства се установява, че процесният имот е собственост на ищеца, както и че за исковия период ищецът е бил лишен от възможността да ползва собствения си недвижим имот първоначално поради поведението на С. А., впоследствие на нейните наследници, които са го ползвали през исковия период от време без правно основание за това.

Следователно обедняването на собственика и обогатяването на ползващия се от вещта се определят от една и съща сума - средномесечният пазарен наем за този вид имоти. Съдът кредитира размера, посочен от вещното лице по приетата по делото съдебно-техническа експертиза, което не е оспорено от страните, а именно че средният пазарен наем за имота за периода 01.06.2006 до 20.09.2022 г. възлиза на 37 985,45 лв. Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават от наследството. Така всеки от ответниците следва да отговаря за 1/6 част или за сума в размер на 6330,91 лв., поради което предявеният иск следва да бъде уважен изцяло.

Като акцесорна, основателна е и претенцията за лихви за забава от 20.09.2022 г., датата на предявяване на исковата молба по делото (чл. 86, ал. 1 от ЗЗД), до окончателното плащане.

По иска с правна квалификация чл. 86 ЗЗД

Вземането за обезщетение за мораторни лихви при общия фактически състав на неоснователно обогатяване по чл. 59, ал. 1 ЗЗД възниква от деня на забавата на длъжника, която при липсата на определен срок настъпва след покана на кредитора (Решение № 394 от 27.11.2015 по гр. д. № 3034/2015 на ВКС, ГК, IV г. о.). По делото не са ангажирани доказателства, свързани с отправената от ищеца до ответниците покана за плащане на дължимото обезщетение, поради което като покана за плащане следва да се тълкува депозираната в настоящото производство искова молба. В тази връзка, съдът счита че това е началният момент, считано от който ищецът може да претендира законна лихва върху стойността на посоченото вземане. С оглед изложеното искът подлежи на отхвърляне.

Относно разноските: По арг. на чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски с оглед уважената част от исковете. Така ищецът претендира юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на 100 лв., заплатена държавна такса в размер на 2768, 17 лв. и 300 лв. депозит за вещно лице. С оглед уважената част от исковете следва да му бъдат присъдени разноски в общ размер на 1738,97 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. С. А., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. Д. „бл. ..., вх. А, ет. 3 , ап. 12, В. С. А., ЕГН *****, с адрес : гр. София, ж.к. „Д. „, БЛ. ... вх. В. ет. 2, АП. ..., Р. С. А., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Д. „, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., П. С. А., ЕГН:

*****, с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН
*****, с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН:
*****, с постоянен адрес гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх. Б, ет. 2, АП. .. чрез неговия
попечител В. С. А. да заплатят на С О, с адрес: гр. София, ул.“М“ №.. на основание чл. 59,
ал. 1 ЗЗД всеки по 6330,91 лв. (1/ 6 от обща сума в размер на 37 985,45 лева),
представляваща обезщетение за ползване без основание на собствения на ищеца недвижим
имот - представляващ АП. ..., в гр. София, ж.к.“Д.. 1“, бл..., вх.Б, ет.2 за периода от
01.06.2006 г. – 05.05.2016 г. в качеството им на наследници на С В А. и за периода
06.05.2016 г. - 20.09.2022 г. в лично качество, ведно със законна лихва от 20.09.2022 г. до
окончателното плащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С О, с адрес: гр. София, ул.“М“ №.. против В. С. А., ЕГН
*****, с адрес гр. София, ж.к. Д..“ бл. ..., вх. А, ет. 3 , ап. 12, В. С. А., ЕГН *****,
с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ... вх. В. ет. 2, АП. ..., Р. С. А., ЕГН ***** , с адрес: гр.
София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., П. С. А., ЕГН: ***** , с адрес: гр. София,
ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН: ***** , с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“,
БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН: ***** , с постоянен адрес гр. София, ж.к. „Д.“,
БЛ. ..., вх. Б, ет. 2, АП. .. чрез неговия попечител В. С. А. искове с правно основание чл.86,
ал.1 ЗЗД за заплащане от всеки от ответниците на сумата от по 5203,15 лв. представляваща
лихва за забава за периода от м.08.2005 г. до 20.09.2022 г., като неоснователен.

ОСЪЖДА В. С. А., ЕГН ***** , с адрес гр. София, ж.к. Д..“ бл. ..., вх. А, ет. 3 , ап. 12,
В. С. А., ЕГН ***** , с адрес : гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ... вх. В. ет. 2, АП. ..., Р. С. А.,
ЕГН ***** , с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., П. С. А., ЕГН:
***** . с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН:
***** , с адрес: гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх.Б. ет. 2, АП. ..., М. С. А., ЕГН:
***** , с постоянен адрес гр. София, ж.к. „Д.“, БЛ. ..., вх. Б, ет. 2, АП. .. чрез неговия
попечител В. С. А. да заплатят на С О, с адрес: гр. София, ул.“М“ №.., на основание чл. 78,
ал. 1 ГПК сумата в размер на 1738,97 лв., разноси съобразно уважената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от
връчване на репис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____